

I D Ő Z A U A R

null tolerancia fázis
részegen néha önmagaddal (szemben)
ha elbukik rajta az imázs is
eléred és nincs az az angyal (szemben)
veled aki tartana ki a boldogságod
perspektíváit felvezetné
statikus mélypont áll be
a jövő válik emlékezetté
a sárga föld is magas
de véralkoholtól emelkedetten
akadálymentes áramlást engedsz
ösztöneidnek az élvezetben
míg erkölcsidnek gátomlása
s a haldoklókról szóló látomás a
felkérődött álmokat szeli ketté
visszatér önmagába és újra
a jövő válik emlékezetté
aztán a józanító nappal
a megúszás határait pedzegeti
depresszió uralta esték
vézna vállát vetve neki

S Z I L U E T T

kifelé látok és te vagy belül.
álmomra mászol: alhatsz felül.

gyönyörködtem-e benned
valaha is eleget,
mondd, édes sziluett,
bordázott-e miattad ki
rémes hideg libabőr,
s hoztál-e rám irtó heveket?

hogyan süllyedsz a mámor,
milyen mocskosan terül.
kívánom.
súlyod alatt a testiség
hogyan megistenül!

megkapharint-e két kézzel téged a vágy,
felpeckel-e néha az intim,
körvonalazódsz-e nekem
bölcseken megtelt sziluett?

hisz úgysem tudsz mértani
egzaktsággal a mélyen beléd szúrt
tű körül körzözni tudom!
testünk össze-összeremegése
sose lesz múlt.

mondd, mi lesz ha bujaság
méltó útján alakul majd
mind amorf tömeggé
feszülő derekunk,
mégoly szép sziluetté,
s a hunyt szemű ábrándé
pont ahogy itt lapulunk?

E G Y Ü T T Ö R E G E D Ő D A L

bízzunk rád titkokat
meg álmokat csak hagyján
majd élhetsz kicsit helyettem
ha túléltünk a nagyján

a csónakot viszont ne rázd
míg folyó zúg alattam
úgy értem:
ne boríts ki többet

mint mit magamból kiadtam

É L Ő T Ő L E N N É L T Ő B B E T V Á R O K

fusson üvöltsön az
kit sarkantyúz az élet
ha ölel abba remegjen belé

helyére tedd az álmod
és reményed
– ha rossz a lap
hát még emeld a tétet –
nevetve vesd magad
a vad elé

sírjon hebegjen az
kit fojtogat szerette
ha eltaszítja? hajoljon felé

félre tedd erényed
s jó erélyed
– ha veszve állsz
duplázd triplázd a tétet –
képzeld a diadalt
magad elé

mert ha holt a test és úgy nem reagál:
sajnálom és rá földet hányok
ha méltóságát veszve nézne rám:
élőtől ennél többet várok